

În cel mai mare, negru și noroios fluviu din Africa,
doi crocodili stăteau cu capetele scoase din apă.
Unul dintre ei era

ENORM.

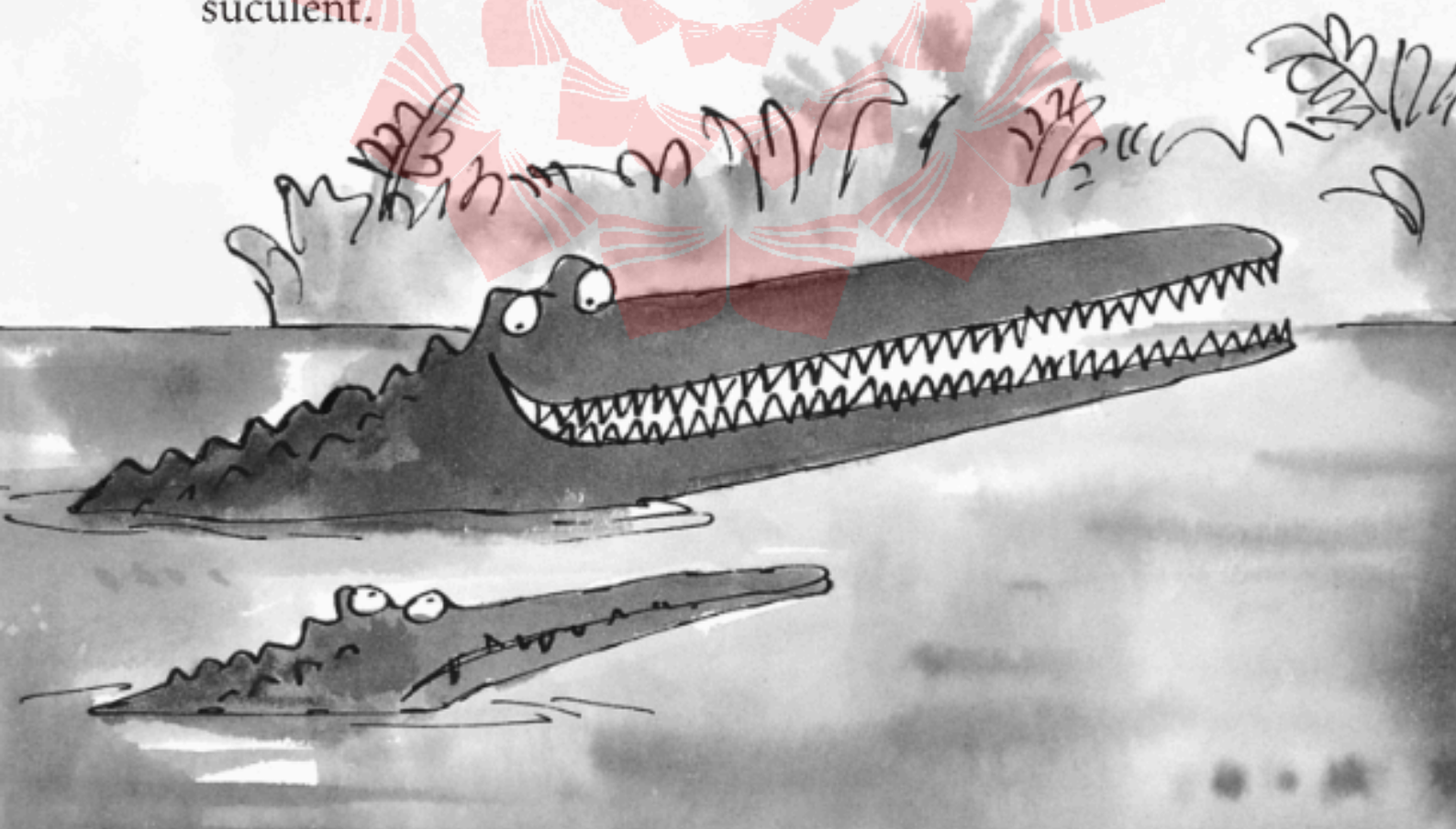
Celălalt nu era atât de mare.

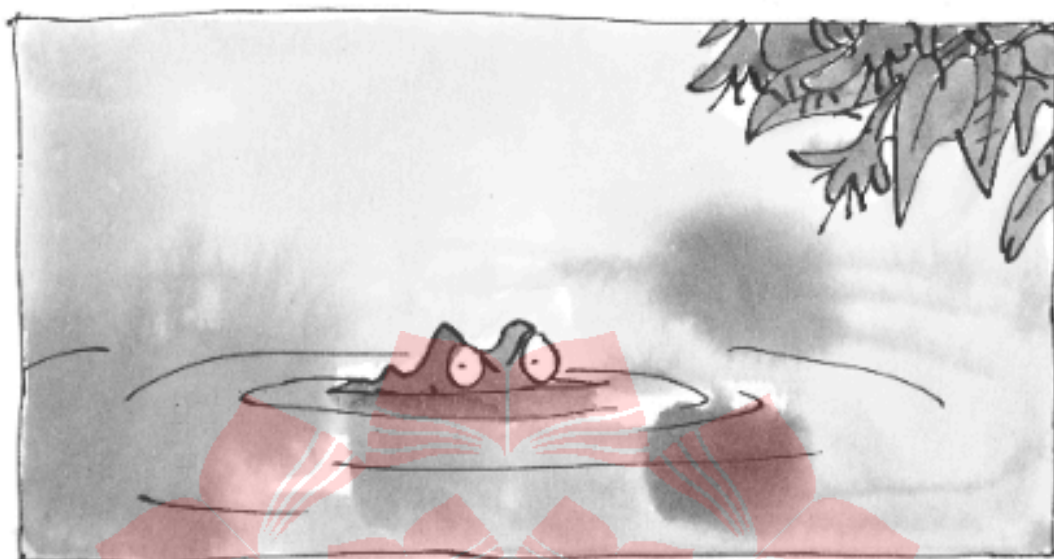
— Știi ce mi-ar plăcea să mănânc azi la prânz? a întrebat Crocodilul Enorm.

— Nu, a spus Cel Nu Atât de Mare. Ce?

Crocodilul Enorm a zâmbit larg, arătându-și sutele de dinți albi și ascuțiți.

— Azi la prânz, a spus el, aș vrea un copilaș bun și succulent.

— Eu nu mănânc copii niciodată, a zis Cel Nu Atât de Mare. Doar pește.

— **HĂ, HĂ, HĂ!** a făcut Crocodilul Enorm. Pariez că dacă ai vedea în clipa asta un copilăș gras și succulent bălăcindu-se în apa de colo, l-ai înfuleca dintr-o înghițitură!

— Nu, nu l-aș înfuleca, a spus Cel Nu Atât de Mare. Copiii sunt prea tari și ațoși. Sunt tari, ațoși, neplăcuți și amari.

— **TARI** și **AȚOȘI!** a țipat Crocodilul Enorm. **NEPLĂCUȚI** și **AMARI!** Ce bazonii poți îndruga! Sunt succulenți și delicioși!

— Au un gust atât de amar, a zis Cel Nu Atât de Mare, că trebuie să-i acoperi cu zahăr înainte să-i mănânci.

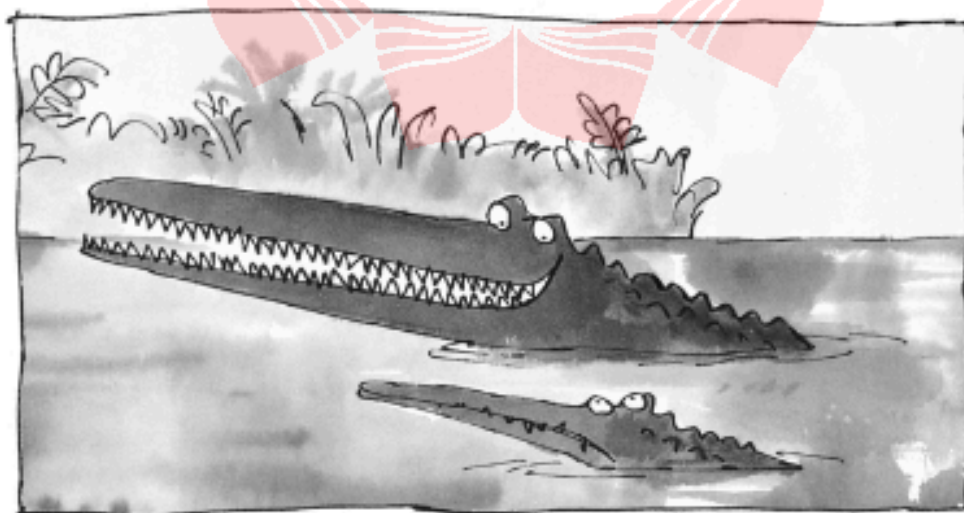
— Copiii sunt mai mari decât peștii, a spus Crocodilul Enorm. Vin în porții mai mari.

— Ești lacom, a spus Cel Nu Atât de Mare. Ești cel mai lacom crocodil din întreg fluviul.

— Sunt cel mai curajos crocodil din întreg fluviul, a zis Crocodilul Enorm. Sunt singurul care îndrăznește să iasă din apă și să treacă prin junglă, să se ducă în oraș ca să caute copilași de mâncare.

— Ai făcut asta o singură oară, a pufnit Cel Nu Atât de Mare. Și ce s-a întâmplat atunci? Te-au văzut toți că vii și au fugit.

— Ah, dar când o să mă duc azi n-o să mă vadă deloc, a spus Crocodilul Enorm.

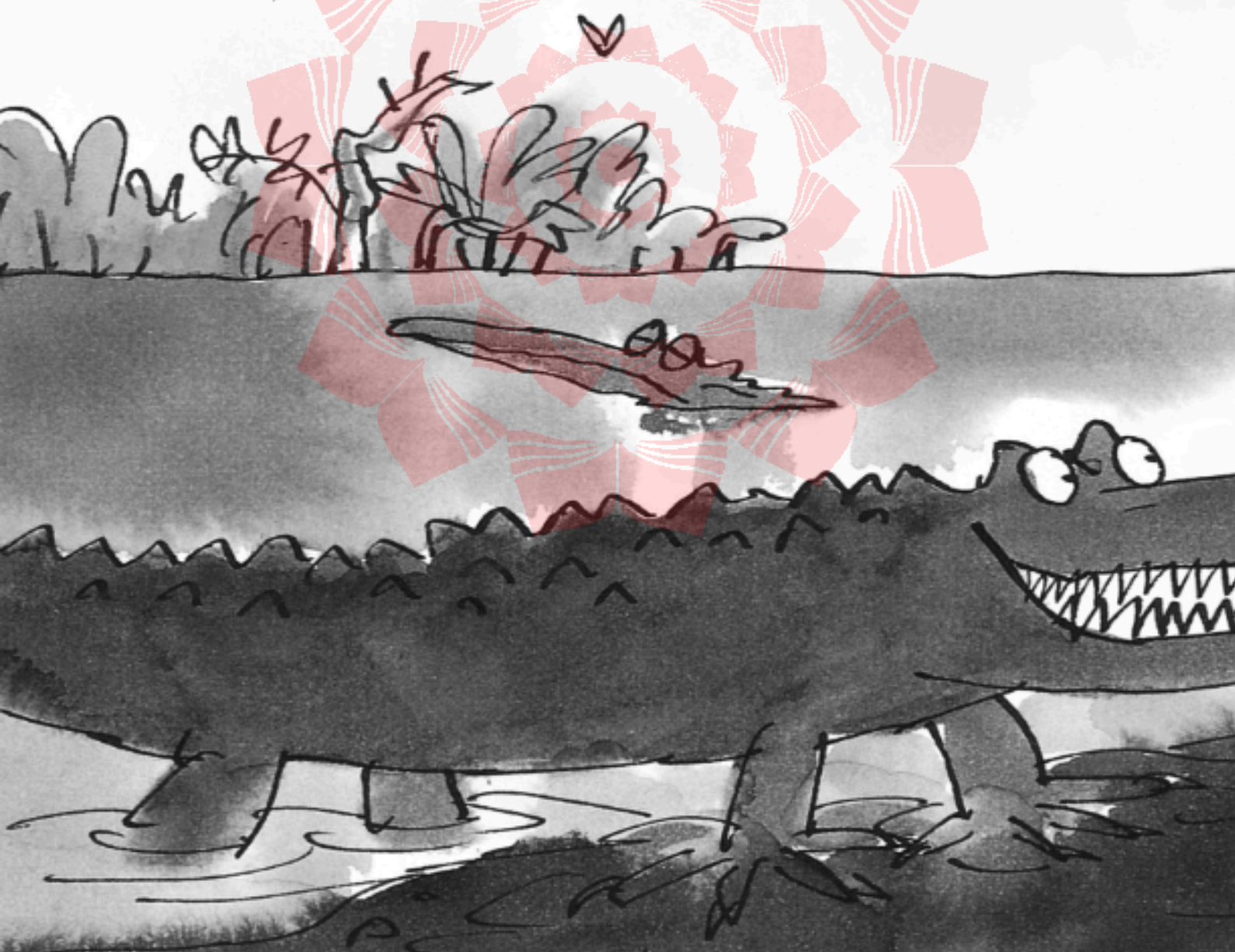

— Bineînțeles că o să te vadă, a zis Cel Nu Atât de Mare. Ești **ENORM** și atât de **URÂT** că o să te vadă de la kilometri distanță.

Crocodilul Enorm a zâmbit iar și dinții lui ascuțiți și teribili au scânteiat în soare ca niște cuțite.

— Nimeni n-o să mă vadă, a spus el, fiindcă de data asta am născocit niște planuri secrete și niște șiretlicuri istețe.

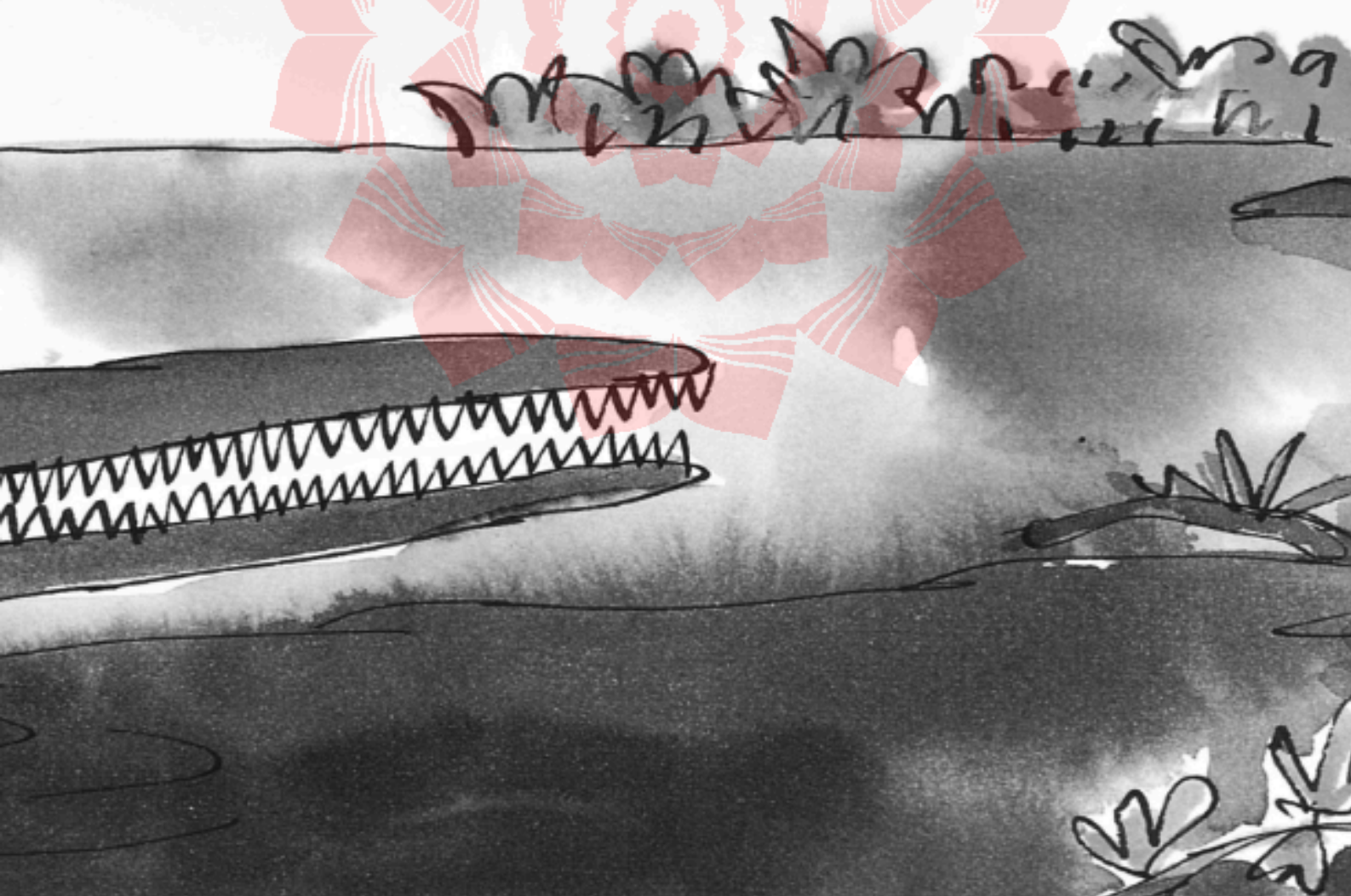

— **ȘIRETLICURI ISTEȚE?** a strigat Cel Nu Atât de Mare. N-ai făcut ceva isteț în viața ta! Ești cel mai prost crocodil din întreg fluviul!

— Sunt cel mai isteț crocodil din întreg fluviul, a răspuns Crocodilul Enorm. Azi la prânz o să mă ospătez cu un **COPILAȘ**,

GRAS și

SUCULENT, pe când tu o să stai aici, în fluviu, și-o să-ți fie foame. La revedere.

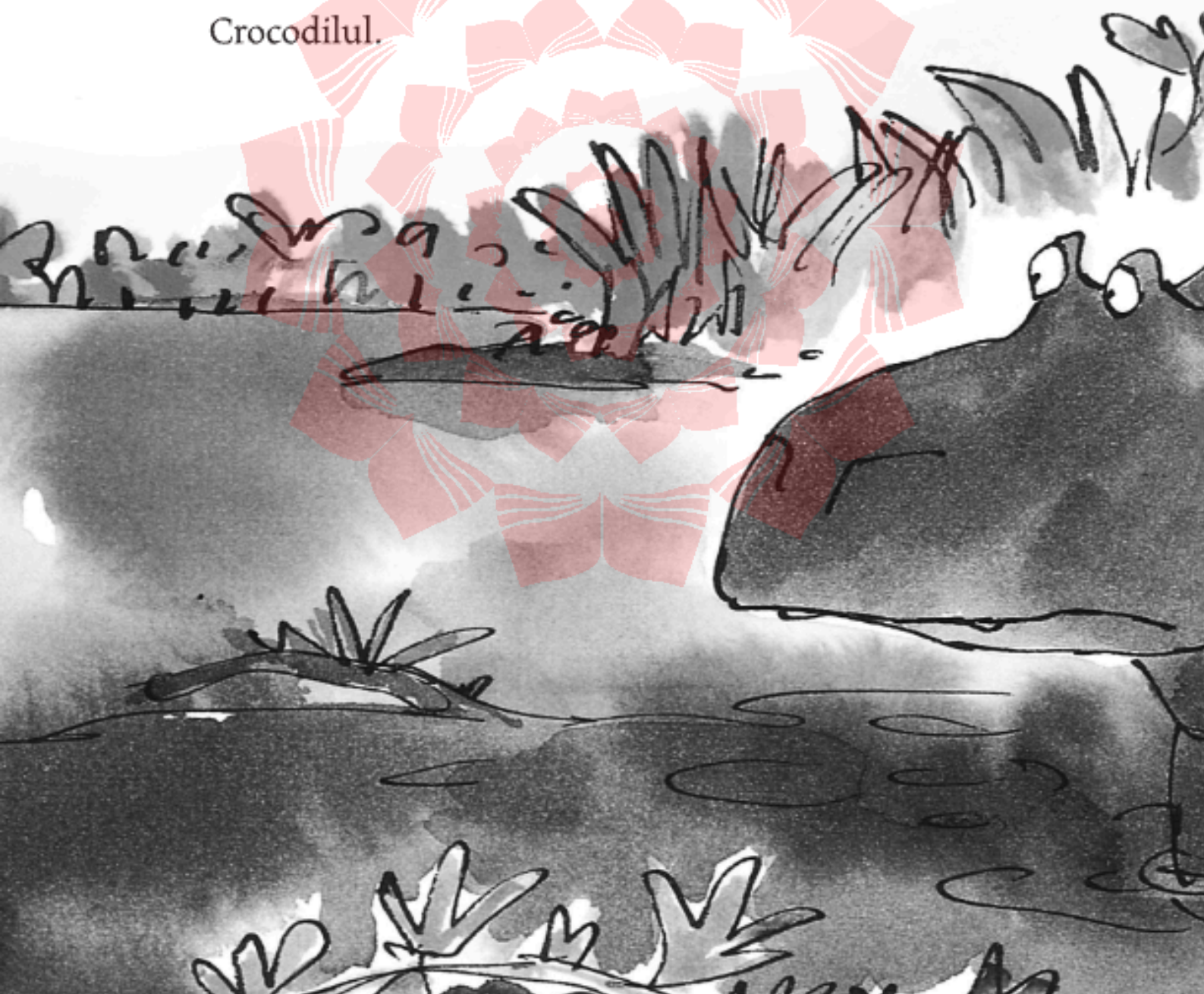

Crocodilul Enorm a înotat spre malul fluviului și a ieșit târându-se din apă.

În noroiul cleios și mâlos de acolo stătea o creatură **GIGANTICĂ**. Era Hipo-Hap, Hipopotamul.

— Bună, bună, a zis Hipo-Hap. Ce mai grozăvie, oare unde mergi la ora asta din zi?

— Am planuri secrete și șiretlicuri istețe, a spus Crocodilul.

— I-auzi, a zis Hipo-Hap. Pun pariu că o să faci ceva înfiorător.

Crocodilul Enorm i-a zâmbit larg lui Hipo-Hap și a spus:

*Stomăcelu-mi flămând și gol plânge
Și-l umplu pe dat cu ceva **DULCE**
DULCE!*

— Ce-o fi atât de dulce? a întrebat Hipo-Hap.

— Încearcă să ghicești, a spus Crocodilul. E ceva ce merge pe două picioare.

— Doar nu vrei să spui... a răspuns Hipo-Hap. Doar nu vrei *cu adevărat* să spui că o să mănânci un copilaș?

— Bineînțeles că o să mănânc un copilaș, a spus Crocodilul.

— Ah, brută înfiorătoare, lacomă și **ZDRAHOȚĂF-NOASĂ** ce ești! a strigat Hipo-Hap. Sper să fii prins, gătit și transformat în supă de crocodil!

Crocodilul Enorm a hohotit de râs către Hipo-Hap, apoi a intrat legănat în junglă.

Înăuntrul junglei s-a întâlnit cu Trompi, Elefantul. Trompi ciugulea frunzele din vârful unui copac înalt și la început n-a observat Crocodilul. Iar Crocodilul l-a mușcat de picior.

— **AU!** a făcut Trompi, cu vocea lui foarte groasă. Cine m-a mușcat? A, tu erai, nu-i așa, Crocodil afurisit ce ești. De ce nu te duci înapoi la fluviul negru și noroios unde ți-e locul?

